

Χάρτινη αγκαλιά

Σχολή Ι.Μ.Παναγιωτόπουλου, Β' Γυμνασίου

Εργασίες

1^α) Κατά τη γνώμη μου, το βιβλίο που διαβάσαμε κρύβει στις σελίδες του βαθιά και πολύ σημαντικά μηνύματα, που η συγγραφέας θέλει να μεταδώσει στους αναγνώστες. Για παράδειγμα, με τη δύναμη και την επιμονή της Θάλειας θέλει να μας περάσει ένα μήνυμα αισιοδοξίας, να μας τονίσει να μην τα παρατάμε και να προσπαθούμε ακόμα κι όταν κάτι μας φαίνεται πολύ δύσκολο, σχεδόν ακατόρθωτο. Η ζωή κάποιες φορές βάζει δυσκολίες και εμπόδια στον δρόμο μας αλλά ειδικά τότε πρέπει να την αντιμετωπίζουμε με γενναιότητα, γιατί κάθε εμπόδιο που προσπερνάμε μας κάνει ακόμα πιο δυνατούς. Επιπλέον, μέσα από το βιβλίο η συγγραφέας θέλει να δείξει στο κοινό και ειδικά στα παιδιά πόσο μεγάλη αξία έχουν τα βιβλία και να τα ωθήσει να διαβάζουν κάποια βιβλία και εκτός σχολείου. Τέλος, διαβάζοντας το βιβλίο αυτό, κατάλαβα πως ο άνθρωπος δε χρειάζεται όπλα για να διώξει το σκοτάδι αλλά χρειάζεται βιβλία, γιατί το όπλο του είναι η γνώση του, γι' αυτό οι άνθρωποι πρέπει να διαβάζουν βιβλία, για να είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν τον κόσμο, όταν χρειαστεί.

Όταν διάβασα το βιβλίο ένιωσα ανάμεικτα συναισθήματα. Από τη μία κατάλαβα κάποια πράγματα για τον κόσμο και αποφάσισα από δω και πέρα να εκτιμώ περισσότερο τα βιβλία και να προσπαθώ να διαβάζω όσα πιο πολλά μπορώ. Από την άλλη, σχετικά με την ιστορία του βιβλίου στενοχωρήθηκα με την κατάσταση της Θάλειας στο νοσοκομείο και με εκνεύρισε η συμπεριφορά του Λίνου και του Λουκά απέναντι στη Θάλεια. Ακόμα, συγκινήθηκα πολύ μαθαίνοντας την ιστορία της Θάλειας και τη θαύμασα ακόμα περισσότερο για τη δύναμη, την αποφασιστικότητα και την αισιοδοξία που είχε, πιστεύοντας ότι θα καταφέρει να ξεπεράσει όλα τα εμπόδια και κάποια μέρα να γίνει επιτέλους καλά.

1^b) Διαβάζοντας το βιβλίο κατάλαβα ότι είμαι πολύ τυχερή, γιατί έχω κι εγώ έναν «φίλο» σαν της Θάλειας, στον οποίο στρέφομαι στις δύσκολες στιγμές και από τον οποίο αντλώ δύναμη μόνο που ο δικός μου «φίλος» δεν είναι ένας άνθρωπος ή ένα πράγμα αλλά μία δραστηριότητα που αγαπώ από παλιά, ο χορός. Όταν είμαι αγχωμένη, απογοητευμένη, θυμωμένη, πάντα νιώθω καλύτερα, αν χορέψω λίγο ή αν πάω στο μάθημα χορού μου. Όταν χορεύω, νιώθω ελεύθερη και ξεχνάω όλα μου τα προβλήματα, γιατί εκείνη την ώρα δε σκέφτομαι, απλώς χορεύω. Όταν σταματάω να χορεύω και επιστρέφω στα προβλήματά μου, τα αντιμετωπίζω πάντα με μεγαλύτερη ευκολία και ψυχραιμία και τις περισσότερες φορές καταφέρνω να βρω τη λύση. Ο χορός με βοηθάει άλλοτε να χαλαρώσω και να ηρεμήσω και άλλοτε με βοηθάει να ξεδώσω και να εκτονωθώ. Είναι η αγαπημένη μου ασχολία, όταν έχω ελεύθερο χρόνο, και δε θέλω να τη σταματήσω.

2)

A) Σελ. 165, «Όταν σε βρίσκει ο πόνος της ζωής... έτοιμη να τη δεχτείς».

Στο συγκεκριμένο απόσπασμα της σελίδας 165 του βιβλίου που διαβάσαμε, η συγγραφέας μας δείχνει την άποψη της ηρωίδας για τα εμπόδια της ζωής. Δυστυχώς, η Θάλεια άρχισε να αντιμετωπίζει τα αληθινά προβλήματα της ζωής σε πολύ νεαρή ηλικία εξαιτίας της αρρώστιας της και γι' αυτό έχει διαμορφώσει μία αρκετά ώριμη γνώμη για όλο το θέμα. Ειδικότερα, η Θάλεια έχει πια καταλάβει ότι δεν αξίζει να παραπονιόμαστε για τα άσχημα πράγματα που μας συμβαίνουν και να ευχόμαστε να μη συνέβαιναν σε εμάς αλλά σε κάποιον άλλο, αλλά πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε πρόσωπο με πρόσωπο, γιατί κάθε φορά που αντιμετωπίζουμε μια δυσκολία γινόμαστε όλο και πιο δυνατοί. Διαβάζοντας το απόσπασμα αυτό κατάλαβα πως η ηρωίδα έχει δίκιο σε αυτό το θέμα, γιατί πρέπει να προσπαθούμε να ξεπερνούμε τις δυσκολίες και όταν έρθει η ευτυχία πρέπει να είμαστε έτοιμοι να τη δεχτούμε.

Β) Σελ. 183, « Ότι οι νέοι πρέπει να διαβάζουν... ν' αλλάξει την ασχήμια».

Με το παραπάνω απόσπασμα η συγγραφέας θέλει να δείξει στους αναγνώστες πως οι νέοι είναι αυτοί που θα αλλάξουν τον κόσμο με το να διαβάζουν και να φαντάζονται χαρούμενες και όμορφες εικόνες, όταν ο κόσμος γύρω τους δε φαίνεται και τόσο όμορφος. Οι νέοι είναι αυτοί που, αν διαβάζουν βιβλία και ονειρεύονται, μπορούν να βρουν την εικόνα που θα τα αλλάξει όλα, κλείνοντας τα μάτια. Αυτό, όμως, που προσπαθεί να μεταφέρει η συγγραφέας στους αναγνώστες είναι να διαβάζουν και να ονειρεύονται, γιατί αν κάνουν αυτά τα δύο μπορούν πραγματικά να αλλάξουν τον κόσμο. Εγώ πιστεύω πως η συγγραφέας έχει δίκιο και διαβάζοντας το χωρίο αυτό κατάλαβα πόσο σημαντικό είναι να διαβάζουμε βιβλία, γιατί η γνώση είναι το όπλο και ο σύμμαχός μας και είναι αυτή που θα μας βοηθήσει να ξεχωρίσουμε και να κάνουμε σπουδαία πράγματα στη ζωή μας. Αφού διάβασα τη «Χάρτινη αγκαλιά» υποσχέθηκα στον εαυτό μου να διαβάζω περισσότερα εξωσχολικά βιβλία, γιατί κατάλαβα πόσο σημαντικά και χρήσιμα είναι και πόσα μπορούν να μου προσφέρουν τώρα αλλά και αργότερα στη ζωή μου.

Γ) Σελ. 239, «*Θυμάμαι τη μέρα... είναι κρυμμένος*».

Το απόσπασμα αυτό αναφέρεται για ακόμη μια φορά στη σημασία των βιβλίων. Δεν το διάλεξα, όμως, τυχαία, το επέλεξα γιατί διαβάζοντάς το κατάλαβα ότι τα βιβλία είναι πολύ σημαντικά, γιατί «μιλούν» για τα πάντα, είναι όπως γράφει η συγγραφέας «η σκέψη και η καρδιά του κόσμου», έχουν απεριόριστη σοφία, καθώς υπάρχουν βιβλία για κάθε πράγμα με το οποίο ασχολείται ο άνθρωπος. Όποιος δε διαβάζει βιβλία, δε θα έχει ποτέ την ευκαιρία να μάθει όλα αυτά στα οποία αναφέρονται τα βιβλία και δε θα μπορέσει να ταξιδέψει τόσο μακριά, χωρίς πραγματικά να φύγει, ούτε και να μάθει όλα αυτά που συμβαίνουν στον κόσμο. Αυτό είναι ειδικά το σημείο που με έκανε να αποφασίσω και να υποσχεθώ στον εαυτό μου ότι από 'δω και στο εξής θα διαβάζω, όποτε μπορώ και όποτε έχω ελεύθερο χρόνο.

- Τέλος -

Άρτεμις Τσούκα, Β2